

01 HAZİRAN 1997

ŞİİR DERGİSİ

ISSN: 1301-1383

VEDA ÖZEL SAYISI

Bu Sayıda

VEDA	2
ARİF AY	3
AHMET MURAT	3
YASİN MORTAŞ	5
MEHMET SOLAK	5
SELÇUK KÜPÇÜK	5
SELAMİ ECE	6
RECEP GARİP	6
İBRAHİM YOLALAN	7
MEHMET AYCI	8
HÜSEYİN KAYA	8
H. ALİ KASIR	9
FATMA ÖZLÜ	10
M. HANİFİ İSPİRLİ	11
ORHAN TEPEBAŞ	11
İDRİS AYDIN	12
ERDAL NOYAN	12
MÜŞTEHİR KARAKAYA	13
M. EMİN ALPER	14
METİN DEMİRCİ	15
HÜSEYİN SÖNMEZLER	15
VEFA TAŞDELEN	16
MEHMET NARLI	17
S. HALE TÜFEKÇİ	17
R. MİTHAT YILMAZ	18
MUSTAFA PINARBAŞI	19
HAMZA YILDIZ	20
NAZİR AKALIN	21
Y. BEDRİ ÖZDEMİR	21
M. VAROL ÖZTÜRK	22
ORHAN YAĞMUROĞULLARI	23
FATMA ÇAĞDAŞ	23
İSMAİL KARAKURT	24
AHMET URFALI	25
M. ÖKKEŞ EVREN	25
MUSA GÖÇEROĞLU	26
AYŞE UZUN	26
AHMET YALÇINKAYA	27
CEVAT AKKANAT	27
BURHAN SAKALLI	28
GÖKHAN AKÇİÇEK	29
A. SAMED DİNDAR	29
NURULLAH GENÇ	30
DİLAVER CEBECİ	31
MEHMET AVŞAR	32

V E D A

İçimize kapanıyoruz, içimiz burkuluyor. Ümitsiz değil üzgünüz.

Kırağı suskun bir ortamda sesini yükseltti. Kardelen, Kayıtlar kapanmıştı, ikinci yazıları tek kişiye kalmıştı ve ~~Bland'ın~~ son demlerindeydi.

Nice dostluklara köprü oldu Kırağı. Sözün sahibini bilenlere açtı sayfalarını, genç soluklar tecrübelilerle kaynaştı, tecrübe kazandı. Yurdun dört bucağından yürek dolusu mektuplar yığıldı Kırağı'nın adresine. Acısıyla, tatlısıyla ne dostluklar yaşandı.

Üçüncü yıl dolarken dönüp tekrar baktık aynalarda kendimize.

Nereye geldik, nereye gitmeliyiz diye sorduk.

"Arkadaşlık ağaç gibidir onu kuruttuğunuz zaman tekrar yeşertemezsiniz." dediği gibi şairin, biz ağacı kurutmamaya çalıştık. Kırağı'nın tutunabilmesi için kendini yenilemesi (mi) gerekiyordu! kendimizi tekrar yokladık.

18 ayda bir adres değiştirmeyi ihtiyat edinmiş bir yazı işleri müdürü, 32 yaşından sonra memurluk gailisine bulaşmış bir yayın yönetmeni ve haftada 70 saat derse girmekten bunalmış bir koordinatör ile yeni bir atılımın hakkını veremeyeceğimizi gördük. Bu yüzden ki şimdilik içimize dönüyoruz. Bu dönüşün geçicimi yoksa kalıcımı olacağını şimdilik bilemiyoruz. Ama biliyoruz ki yurdun dört bir tarafından kalbi bizimle aynı ritimle atan dostlarımız var. Gözümüz arkada kalmayacak eminiz. Bizden sonra yayına başlayan "İnsan Saati" işliyor, "Martı" uçuşuna devam ediyor, "Düş Çınarı" geliyor, "Hece" geldi. Çerağ, Eylül, Yalnızardıc, Edebiyat Yaprağı, Yediharf, Şardağı, Şehrengiz, Simya, Kültür Dünyası, Son Duvar, "Edebiyat Ortamı"... var. Bu kadar sesin arasında susmamız daha hayırlı olur inşaallah...

Kusurlarımız bağışılana, azımız çok görüle...

KIRAĞI

KIRAĞI Şiir Dergisi • Cengiz Coşkun • Tayyip Atmaca • Mehmet Durmaz ve bazı gönül dostları tarafından kırkbeş günde bir çıktı. • Bu sayı son sayısı. • Tashih: Mehmet KOYUNCU • Borcunu ödemek isteyenler için Posta Çeki Hesap Numarası: Tayyip Atmaca 507532 • Yazışmayı sürdürmek isteyenler için adresimiz P.K. 50 OSMANİYE Dizgi-Grafik Düzenleme: Dizgi Ofset Tel: (0.332) 342 00 05 Baskı: Dizgi Ofset: Tel : (0.332) 342 07 42 KONYA

GÜZ

*alındı ölçümüz
birden kırıldı aynalar
karıldı ruhunla ruhum
kemale erdi güz*

*bir dağ suyuyduk
kirli kanallardan aktık
toz-duman içinde
bir akşama döküldük*

*ne mümkün tekrarı ömrün
yorgun bir akşamdan
seslenir de Haşim
kapandı aşk defteri
bitti gözyaşı, soldu mürekkep*

*ey güz yaprağı sevgili
ne el, ne ayak, ne sesdik
dokunup geçen bir rüzgârdı hayat
ondan kalan bir hâldik
geldik kapında durduk*

ŞEHRE BATMIŞ DENİZ

*Dünyaya gösterdiği ilgi
Kanatlarını bir bir yere atmasını martının
havalanırken*

Sonra

Birdenbire deniz korkunç yığılan

*Kıyının uğuldayan insanlığı
Deniz takip edilse
ve ben
Takip edilsem kaybolan kervanlar düşlense*

*Sonrası
Birdenbire insandan denize
sızar ölüm*

KAN TUTTU GÖZLERİNİN KARASINA VURAN KIVILCIMLARI

*bu rüzgâr ne kadar küçülttü gözlerimizi
biliriz ki üzerimiz dağınık sevdaların en iyi habercisi
bedenimizi bu taş sağınağının altına tutan
anlamsız aşkların demirden işçisi
savurdu da harabe duyguları yörelerimize
ne kan tuttu gözlerinin karasına vuran kıvılcımları
ne gün doğmadan üşüyen kuşların sıcaklığı titredi üzerinde
bütün ülkemin kadınları sığındı da kapalı kutu umutlarına
sonbahar yağmurları yine iltica eyledi denizlere
ağzımıza güneşsiz çarşılar doldu boşaldı isteksizce
içimizin bütün sınavları bir doğrunun yanlışıydı aslında
bir doğrunun eğrisiydi önümüze çizilen
ya da bir fakir düşünün zenginlik provası ayaz damlarında*

*işte hepsi boğazımızda infilak eden ekmeğin
gücümüze giden tarafını sürüyorlar hayat dilimine
bu geceden düşlerimizi götürüyorlar/neden
birileri gecenin karanlığını yakıyor uykumuzda
bütün ay ışığını dallarımızdan topluyorlar
kapınızı çalmadan giriyorlar evimizde ürküyoruz
tarihin içinde koşan atların terini soğutuyorlar
yine de üşüyoruz güneş önce selamlarken doğu türkülerini*

*günlerimiz gün ölgünlüğünün acısını topluyor zaman uçlarından
astınlı bir nefes havamızı soluyor hırıltılıca
biliyoruz ki her deniz çöl oluyor güneşi ısılatmayınca
her çöl bir damla almıyor kendini yakmayınca*

*her yönüm bir dağ bir karlı dağ ki
sevdalıların kopardığı bir korkusu vardır kurşun gibi keskin
tarlaların eski bir teri vardır
yâr vardır gözlerinde kaybolan gecede deniz gibi
ya da ellerinde kaybolan hamur vadileri
bebeleri ki ninnilere sarılır beşiğe hû hû çözülen
ve ellerinin nasırına ay sıcaklığını sürüp uyuyan
içi atom bombası genişliğinde köylüm vardır*

*gün batımı bedeni uyuşukluğa iten bir rönesans
ki bütün doğuşlar doğuyla beraber gelir.*

VURGUN SEVDALISI

*Orman gölgelikleri düşer bana
ben başı göğre ermeyen çocuk
oysa
aklıma düştü düşeli vurgun yemek
yelken açarım kendime
- yelkenler pupa*

Selçuk KÜPÇÜK

**HEM ARTIK YAŞAMAK DİLUCUMA
GÖMDÜĞÜM BÜTÜN İNTİHARLARDAN
DAHA OLGUN VE DAHA ANONİM**

*Aslında herşey akşamlıdır dediğimde
Vakit henüz çok geçti
Ve bir kadın saçları konusunda
Bir türlü karar veremiyordu*

*Ama yine de olsun
Madem ki yaşamak üstüne
Çokça kuram okumuştuk
Ve mademki uçarı çocuklar gibi
Öyleyse bir başka anlamı olmalıydı
Yaşıyor oluşumuzun*

*İnanmak gibi felan mesela
Direnmek
Gücenmek
Ya da tükenmek türünden
Daha marjinal istekler*

*Yani hepsi bir arada
Sen gibi
Ben gibi...*

Selami ECE

MÜNÂCÂT

Can yontucusu
hüzün mimarı
beni kıldın çorak eyvah
böyle giderse bu elem
içime sığmayacak
sığmayacak eyvah

Önce suydum
bir parça çamurdum
ilminde varolmayı bekledim durdum
yeryüzünde şimdi yalvarıyorum
ilmin dışında yaprak
yaprak da düşmez Allah

Günleri peşinden sürükler güneş
yosunu taşlara sensin yapan eş
gönlüme sarılan bu azgan ateş
feryadımın resmidir
resmidir vallah

Aynalar aynalar
ölü bakar yüzüme aynalar
diriden çıkan ölü müyüm ben
kuşlar anlar
cevap verir sözüme
geceler çörekledi gündüzüme
yarını da yakar belki bir sabah

Ya artık bana bir
bir kapı göster
eserinde yangın başka
başka bir eser
cehennemi tarife cehennem yeter
ahımı hangi
bıçaklar keser
bıçaklar keser ahh

Recep GARİP

SONSUZLUK ŞARKISI

içli bir şarkıydı zemheri
gecenin içine girerdi
soğuk kadehler, atlı karıncalar
yıkanmış bir yunustu suda.
ey içimin yorgun suları
gözleri kehribar sevgili nerededir
nerdedir giden yolcular
(tozu dumana katan atlılar)

ay düştü gönlüme
ayetti asırlardır okunan
ağaç ve kuş bir sevgiliydi
züleyha ve yusuftan
kasırgalar, yaman bir tayfaydı
onurlu ve içli,
destanlarımı topla, ağıtlarımı bırak
kaç ve git şair dostuna
yunus'a, cahit zarifoğlu'na
mesela ay ışığında okuduğum kitaba
düşüncelerde pascal'a

haydi ey şair uykudan uyan
kırağı düştü güle ve çimene
yeniden doldur heybeyi içindeki zamanla
yürüyenbir atlı, sevdalı bir çocuk
suya düşen gölgeni tut
içindeki acıyı bastır yeniden
yenibir sevda tomurcuğu açsın içinde
diz çök, tahiyyat oku
sonsuz bir sevdaya tutul.

VE ZAMAN GECE OLDU

I. mey yok artık

ney müzede kaldı
sen neredesin gülbahar
hiçbir kelime
dokunmanın yerini almıyor gülbahar
hergün gibi / herşey gibi / birşey mi oldu
söyle gülbahar / söyle bize ne oldu

II..... ve zaman gece oldu

girdi gecenin göbeğine
yarım kalan sohbetlerim
bir yerlerde bir insan boyu toprak yükseldi
ve ben yaşamaktan yoruldum
direnmekten yoruldum
varsın yıldızlar göz kırpsın
alay etsinler yalnızlığım
ben sevmekten yoruldum
her gün gibi / herşey gibi / birşey oldu
söyleme gülbahar / söyleme / vakit gece oldu

III. dedim ben şehri tutayım

sen ellerimi tut
dedim ben şehri tutayım
sen gözlerimi tut
dedim ben şehri tutayım
sen yüreğini tut
tutmadın / tutamadın / tutmadın gülbahar
hergün gibi / herşey gibi / birşey oldu
ben beni anlattım yine hüznü oldu.

DİL TUTULMASI

*ya-ya-yârim se-se-senin yüzünden
a-a-abdal o-o-olsam yeridir
ça-ça-çağla ye-ye-yeşil gözünden
şi-şi-şifa bu-bu-bulsam yeridir*

*a-a-aşkın be-be-beni pişirdi
gu-gu-gurbet i-i-ile düşürdü
yü-yü-yüce da-da-dağdan aşırđı
yo-yo-yolda ka-ka-kalsam yeridir*

*ya-ya-yârim di-di-dilin özledim
zü-zü-zülûf te-te-telin özledim
ba-ba-bahçe gü-gü-gülün özledim
sa-sa-sana ge-ge-gelsem yeridir*

*a-a-acı ba-ba-bana çöküyor
yo-yo-yollar da-da-dara çıkıyor
me-me-mevsim gü-gü-güze çekiyor
se-se-sensiz so-so-solsam yeridir*

*ba-ba-bana ve-ve-verme eskârı
vu-vu-vurma sa-sa-sayyad şikârı
gö-gö-gördü ö-ö-ömrüm bahârı
ga-ga-gayrı ö-ö-ölsem yeridir.*

Hüseyin KAYA

Bir gün bizi bir masalda buluşturursa kader
ihtimal yüreğime yüreğin anka olur

*Saçlarını o kadar uzatmasaydın
Kirli çamurunda gölgen küçük olsaydı
Sevdan bir dev gibi büyümeseydi
Göklere götüren küçük olsaydı
Saçlarını o kadar uzatmasaydın
Kirli çamurunda gölgen küçük olsaydı
Bir kaç mevsim sonra bir kuru gülden
Kirli çamurumu alıp götüren
Bir nehri sevdiğimi hiç duymasaydın
Ya da eylül saçlarında binbir yakamoz
Karışsaydı güneşe küçük gölgen
Ya da eylül saçlarında binbir yakamoz
Ah.. Yürek taşır bir nehir olsaydın.*

EYLÜL MELÂLİN BİR DİĞER ADI

*Aylardan eylül
Mevsim sonbahardı;*

*Aklımda Kandâhar yeşili gözlerin
Tütün sarısı saçların vardı.
Sonra gözlerinde battı güneş
Yüzüne yorgun bir tebessüm kondu
Bakışlarında kaldı eylül
Gördüm ki
Bir el deklanşöre dokundu
Ve objektifin şaşkın karesinde
Hüzün ve eylül
Titrek bir gölge gibi dondu;
Hoş geldin Melâl.*

*Farkında mısın Cangülüm,
Tûfan ve kıyamet arasında
Bir zevki yaşamaya
Ve yaşatmaya mahkum edilmişiz,
Yakamıza taktığımız bu sarı iri gülleri
Bugüne
Sabırla
Özveriyle taşımışız.
Ki özlem geçmişte kalandı
Geleceğe ismarlanan arzular
Yüreğlerimizde yaşanan talandı.*

*Ellerimde eylülde arta kalan inciler
Zaman kızları onlar
Senin için sakladım
Bir eylül boyu.
Heyhaat
Yüzümde fısıltıları gezinir yiten yılların!
Dallardan yapraklar düşer durmadan
Sana ve bana aldırmadan
Bir değişmez sırrı mırıldanır;
Duymazdan geldiğim.*

*Aylardan eylül
Mevsim sonbahardı
Ve yüreğimde sadece
Bir Melâl kaldı.*

YALVARIŞ SAATLERİ

*Benim hayatım yalnızlık üzerine kurulmuş bir düş
hergün içimde taşımaya mecbur edildiğim
yorgun duygular, aşk'a ermemiş sözcükler, dağınık aşk türkülerim
ve, sessiz şiirlerle avuttuğum yüreğimle
sevda yükünün hamallığını yapan ben
bir ırmak gibi göğsümden taşan bu aşkı
gecenin en yoğun sessizliğine akıtmaya hüküm giymişim.*

*Benim hayatım acılardan kurulu bir aşk hikâyesi
çocukken bilmezdim aşk'ın acı doğuracağını
işitilmeyen feryadlarımı rüzgârlarla savuşturduğum dağlara
neden bu kadar özlem duyduğumu bilmezdim
bir gülü koklarken bahara tutsak edilen gönlüme
mavi göğünde acıyıp ağlayabileceğine
rahat bir uykunun kâbusla bittiğinde anlayabildim.*

*Benim hayatım suskun duruşlar yüklü bir çöl sessizliği
konuşturulmamış yüreğimden Ali masumluğunda-dökülen sözler-
yıllara sığmayan biriktirilmiş acılar ve yalnızlıklar
ne bir mavi bulut ne de güneş uğramayan yalnız evimde
seher vakti
bir öpüşle alnımı yere koyduğumda
avuçlarıma doğan güneşin ışıklarını farkettilim
hamdediyorum dedim beni sana hediye eden
beni sessizlikten kurtarana
hamdediyorum.*

BİR EYLÜL KLASİĞİ

*Yağmur yağmıyordu
da toprak ıslanıyordu
çizdiğin resimleri
yazdığın isimleri
siliyordu bulutsuz yağmurlar*

*hayatım/ız geçiyordu yollardan
beni sende taşıyorlardı
sen taşıyordun
beni blmeden taşıyordun
kimseler bilmiyordu*

*bazen bir ağacı tekmeliyordun
bazen bir damla suyu
ağacı geçemedik
suyu geçemedik
kurulan her pusuyu geçerdik*

*nedendir bilinmez
yakalandık taşınacak halimize*

Orhan TEPEBAŞ

BİR MELANKOLİ SONRASI

*bir bebek cezbesini avazlamak değilse
dudağımıza defalarca değdirdiğimiz
zehir dolu taslar değil midir hayat*

*bir yanım incir kökü, bal süzer topraktan
bir yanım zakkum zehir
gözlerimizin içinde kendini kıyıya vurmuş
yağmur gemileri
alıp günahlarımızı
dereye bir çakıl olsam
yıkansam... yıkansam...*

GÜLEREK GİR ŞEHRE

*Gülerek gir şehre
Çocukları ve çiçekleri
Bırakmayalım kollarına yalnızlığın*

*İçimizde uğultusu uçurumların
Hoyrat ellere düşmüştür sevdalar
Modern çağ masalları
Yetmez anlatmaya çoğalan gurbetleri*

*Vakit yok
Çıkart nereye koydunsa yüreğini
Yağmurlar yağmadan gün doğmadan
Düşmeli yollara yollara*

*Tut elimden, analar
Ağlamasınlar artık
Ak yaşmaklarda
Hüzünler açmasın
Gülerek gir şehre...*

VAKİT GECEYE VURDU

*Yağmurun sesi gelir, vakit geceye vurdu
Şehir yine günahın ikliminde boğulur
Hayatın şifresini bir toz zerresi sordu
Bize düşer sonunda bilmeceyi çözmek de,
Müjdelere bekleyene hüznün sunup üzme de!*

*Bölüşmek melhemiyle tamire yalnızlığı
Var mı pay üleşecek bu gece çilemizden
Suç saymam bu sofradan yapılan hırsızlığı.
Sen de sarıp sarmala üşüyen yıldızları
Hedefe yöneltelim bu sahipsiz hızları...*

*Ey rüzgar, sars hırpala, kendimize gelelim
Uyku, sen de infazı bu gecelik erteleye
Yorgunluğu keskin bir inat ile yenelim...
Sabaha hür ve çetin çıkmak emelindeyiz.
Harçla karılmak için ümit temelindeyiz.*

YORULMUŞUM

gün iplik iplik
kâh bu dağ, kaf dağı
yürümüşüm
kâh geçmişim çölleri bozbulanık
rüzgar olup esmişim, savrulmuşum
bir sağnak, bir yağmur
ipil ipil inmişim
yorulmamışım.

şehir be şehir
sokak sokak sürünmüşüm
kovulmuşum kapı kapı, sürülmüşüm
yol kaybetmişim
kırk gün kırk gece
yorulmamışım.

gün iplik iplik
dokumuşum tezgahında maveranın
yaz gelmiş sulamışım kar çiçeklerini
yeşertmişim
sabrı azık kılmuşum
kuytulara asılan cesaretimi
an gelmiş ellerim tetik
uçurmuşum kuşları
sonra kekik kokmuşum, çiçek çiçek
yorulmamışım.

yar demişim saçlarını okşarken
yollarını beklemişim dost bildiklerimin
koşmuşum, ağlamışım
saçlarım rüzgarlarda
düşe bata gelmişim ötenin ötesinden
raksederek dönmüşüm gitarın ezgisinde
sen demişim, o demişim, el olmuşum
upuzun vurulmuşum geceye
yorulmamışım.

bir gece ansızın
alnımda parıldarken ay
bir koşum bağlanmışken
bozmamışken küskünlüğümü
susmuşum,
öyle bir susmuşum ki
YORULMUŞUM.

BEN DEĞİL MİYİM?

sana ne oluyor
bu acı benim değil mi
kanayan zaman ben değil miyim
ormanlarca yanan ben değil miyim
bütün umutlarını bir saman çöpü gibi yakan
varlığını yokluklara bırakan
ben değil miyim

sana ne oluyor
bu acı benim değil mi
benim değil mi bu kan
umutsuz bir kıyam şafağında
nemrutların şu kıyım çağında
aşka ayrılığa acıya
adanan kurban ben değil miyim

andıkça bir şeyi hep seni anan
inandıkça bir şeye hep sana inanan
ve utanç bohçalarında gizlediğim aşk
ve yaşar gibi yaşamayan
ben değil miyim

umutlarımı çarmıha çıkardım kime ne
bütün sevinçlerimi
yüreğimin kanlı kızıl öfkesine sardım kime ne
kime ne mahvettiysen gecemi gündüzümü
kime ne tek sana çevirdiysen yüzümü
kime ne

bir insan yandıysa yanan ben değil miyim
seni andıysa anan
ve sana hep inanan
seninle uyanan ten karanlığından
varlığı acılarından başka bir şey olmayan
ben değil miyim

ezeceğim başımı kaldırım taşlarında
hıçkır hıçkır ağlayacağım sokaklarda
seni haykıracağım bütün kainata seni
sen ki adın okunur gözyaşlarımda
ve ruh diye taşıyım gölgeni
dön de bir bak
bir bak şu bizim ayrılığımıza
üşüyor kimsesiz insanlığım her yanda

YENİ RÜZGÂRLAR

*Aydınlığım karanlıktan yansır benim
Sen yoksan ben ne kulum, ne de sultan
Sensiz sevdamın her yanı muhal
Hani şu geceyle gündüz gibi,
Hani şu gözlerinle gözlerim gibi.*

*Dostlara karşı tümenden haklı olunmaz
Bir pay yanlışı ol, bir payda sakla bağrında
Yoksa kuşunu uçurmuş bir avuçsun
Hani şu kurbandsız bayram gibi
Hani şu aşkınla aşkım gibi*

*Yalnızlık ancak dostlarla mümkündür,
Nesine gerek kendine yetmeye başkası,
Oysa ne çok sen varmış senden sonra
Hani şu yeni rüzgârlar edinen bahar gibi
Hani şu birlikte çoğaldığımız yarınlar gibi*

Hüseyin SÖNMEZLER

OLMAYACAK

*Taşlar gibi dizileceğim kaldırımlara
Yollar gibi izlerin,
Örselenmiş olacak
Örselenmiş kalacak.
Seyyahlar kesince ümidi
Dostlardan,
Örselenmiş duygular fışkıracak.
Uçurtmalar düşecek gecenin tüllerine
Karanlıklar saklayacak renklerini
Boğacak
Nefes alsam olmayacak
Gölgeler kabarcak yüreğimde
Aldırmayacaksın
Olmadık izler kalacak
Sözlerin gelecek aklıma
Olmayacak...*

TUTANAK

I.

Mavi bir zehir haline gelen ruhum
Seyrettin rüzgarsız ve fırtınasız savrukluğu
Kendi Afrika'nın güneşi altında
Seyrettin süt vermeyen bakir toprağı

Ki varoluş çözeltileri arasında
Bir düşünce eriyiğı iken zaman
Lavların zorladığı duvar sızlayacaktı.

II.

Egemenlik istemedin
Bir tüy kadar hafifti o
Bir ilahi kadar serindi
Kaynak suları kadar berrak
Bir insanın olabileceğı kadar güzeldi
Bir kalem gibiydi
Yürüdü mü yollar yürürdü
Konuştu mu musiki yayılırdı sesinden
Bir orantı güzelliğıydi o
Bir ayna güzelliğıydi...

III.

Artık zaman da süt vermeyecektir
Sürecektir bu sonsuz zehirlenme
Gececektir varsayılmış her sıcaklık
Var sayılmamış soğuklar içinde donarken
Bir hasta güvercin gibi ah
Tütmeyen bacalarda konaklarken...

Tütmeyen bacalarda konaklarken
Buz tutar kalbimizin sarhoş buğusu
Dağılır yaşanmayan rüyaların sıcaklığında
Hani yer yarılr da hayal ile gerçek arasında
Ölümler hatıralarıyla yaşarmış diye düşünür de
Gülümseriz ya fazla düşünmeden yorumunu...

İşte çok evcil bir sarsılmayla
Daha ruhsal kanamaya bile durmadan
Gülerken kan gelir kardeşim gözlerimizden
Terler her acıyı tanımış yürek
Terler bizmişiz ölü toprağında...

SÜKÛN HİZMETKÂRINA SORULAR

neyin itirafıdır taşın
suya düşünce çıkardığı ses
neden tufanı hatırlatıyor sana
su içerken aldığın nefes

kimi bekliyorsun ve neyi
gizliyorsun tuğrasında gözlerinin
hangi habercilerdir ey sükûn hizmetkârı
kederden kadere taşıyan seni

duvarlar içinde tahtına oturmuşsun
duyduğun korkunun telafisi yok
taş düşünce suya hatırladın fakat
gönül sularında bileyeceğin bir kılıcın bile yok

kalbim! durmayalım varalım
su doldu teknemize bu isyan denizinde
bizi onaracak usta bulalım

Sacide Hâle TÜFEKÇİ

DENİZ

İçim ürpertilerle dolu bu akşam
Alabildiğine deniz içim
Ufuklarımda sis, ufuklarım yorgun
Bir denizci masalı dinlerken
Bırakmışım kendimi dalgalara

Ardarda batıyor düşler karanlık sularda
Alabildiğine deniz içim
Martı kanadı ilehavalanıyor yüreğim
Gri kumsallarda ayak izleri
Sahipsiz deniz kabukları avuçlarımda

Yosun kokuyor kayalar
Ruhumda binlerce devinim
Uzakları anlatan şarkılar kulaklarımda
Bu gece alabildiğine deniz içim.

SES VE İZDÜŞÜM

Geniş zamanlı bir maskedir kelime
Şairler saklambaç oynar
Arka sokaklarında
Kırk odalı bir saraydır şiir
Gergedan yüklü denizaltılar
Portatif rümuşlar orda saklanır
Rahibelerin yüreğini hatırlatır size.

**

Tutunduğum bir halkadır sesler
-albümlerden rivayet
Kapalı açılar diker
Kapalı çarşılar kurarım orda
Vazodan çok bir şifreyi andırır kesitim
Vardiyalı filigranlarımı koyarım içine
Saklarım aynalı lügatına sabrın
Sığınırım şiire
Çıplak izdüşümlerimi toplar
-her gece
Hurda avcıları mısralarımda

**

Şiir bir arınmaysa eğer
Damıtık beyaz bir ses
Güldeki koku
çiçekteki meyveyse
-aradığımız...
Rehin düşmüşse mürekkebe, kaleme
Bak ben buradayım gece'den yontulmuş ikizimle
Yazamadığım bir şiirin peşindeyim
Derkenar etmişim bir özdeyişi
Ve demişim
Kelimeleri mummyalarım ben, yani zamanı.

**

Gölgeme içirmem boşuna iksiri
Ay'ın nabzını tutamadım sözlüklerde
Definenin ve mazmunların haritası bende değilmiş
Bendeki bütün harfler vehim
-bütün kanatlar ve bütün zamirler...
Kelam'ın hasad vakti hiç olmayacak
Beni saklayın kelimelerim.

ANKARA UZAK

*ne vakit dinlesem akan sulardan mûnis bu özlemi
ankaradasın
ve orhan âbi'den bir filoloji okuyorsun
memleket batıyor umurunda değil
ulus'ta mis gibi kokoreç kokuyorsun*

*ne vakit ağlasam, elde yok drina
üç-beş militanın ağzındadır şiiryarısı gece
sevgimiz azaldıkça sokaklar çoğalıyor
gözlerini arıyorum uçsuz çam ormanı mehâbetli
serde gençlik var ne de olsa
bir de sevdâ*

*ne vakit umut etsem, bu kalabalıklara bir çıkar yol
ankaradasın
başiboş bir ıslık düşüyor dudagina
ya da yasalaştıran fukaralığı
bir sükûnun indifâi
ve sen düşünmedin hiç
kurşun yememiş bir çocuğun aclığını*

*ankaradasın
bir ihtilâl kedisi geciyor önünden, hafif öksürüklü
ve alıp yürüyor sıhhiye'de bir unutmak korteji
biliorum, ne yapsan
ne kadar kötü koksan da
bu gönül iflâh olmayacak*

*yaram derin
ankara uzak*

SES

*Bu dağlarda bir ses var
Her adımda duyulan
Yağmurun
Kirli bulutların ardına saklanan
Yokuş sonlarında alınan nefes gibi
Vazgeçemediğimiz
Gizli sevdâ özlemleriyle içimize çektiğimiz*

*Bu dağlarda bir ses var
Kulak zarının eremediği
Sisli sabahlarında
Çiçeklerin ışığa değemediği
Bizim olan
Türkülerle bizi çağıran
Kıl çadırlarda çocuk ağılamaları yüreğimize dolan*

*Bu dağlarda bir ses var
Kemençe telinde oynayan
Horon yorgunu ayaklardan sert ve oynak
Toprağa bulaşan
Yumaklanmış sevdaları
Dost nefesini, hüznü
Mermi sesleriyle kuytulara taşıyan*

*Bu dağlarda bir ses var
Baharın derelerince coşkulu ve hırçın
Sevdâ çağrısı gibi
Başka gönüllere akan
Otur ve dinle
Kalaysız taslarımızdan ekşi ayran içerken
Masallar fısıldayalım düşlerine
Bu dağlar kadar eski*

*Bu dağlarda bir ses var
Bizi yükseklere çağıran
Sıcacık sevdalara gebe
Yeşilimsi çizgilerden geleceğe
Kır çiçeklerinin ansızın doğduğu
Ah... o dayanılmaz kokular*

*Bu dağlarda bir ses var
Ocak başlarında
Akşamın ve gecenin içimize solduğu
Güneşin ve sabahın
Ansızın sohbetimize doğduğu
Bizden biri gibi
Bu sesi dinle*

*Bu dağlarda bir ses var
Bizim olan
Türkülerle bizi çağıran
Sevdâ çağrılarınca saf ve güzel
İçimize dolan...*

Nazir AKALIN

LEYLÂ GAZELİ

bir kız çiçek getirir bir şâire apansız
esrikleşmeye yüz tutar mendilinde kan
söz ipini çeker intihâr söyler
bir hüznün tüter iki yürekten
dumanında kayda değer efsâne vardır
sevdâ vardır
leylâ vardır
o kız leylâdır
o özge cândır.

merhemle kapanmaz çiçek yarası rengi
yürekten söylenir mi şeydâ bülbül ezgisi
sesler sızı olur da düşer ten kafesine
dudakta kanar bir söz
acıların içinde asl'olan bahâne vardır
sevdâ vardır
leylâ vardır
o kız leylâdır
o özge cândır.

bir şehrin varoşları isyân kokar apansız
iğne uçları değer iki yürek üstüne
kadehler cânsuyunu boşaltırken ölüme
şarkısıyla çiçeği sular durur güzel kız
ömrünün o deminde şi'r-i divâne vardır
sevdâ vardır
leylâ vardır
o kız leylâdır
o özge cândır.

acılar yıkılır sinesinde gelse dünyâ üstüne
gömleği kaybolmuşa yeni bir aşk ararken
güvercin edâlı bir hınç süzülür gölge göl-
ge
bildiğini sanıp sandığını ona söyleyen
anlar ki tuz madeni içinde eşsiz virâne
vardır
sevdâ vardır
leylâ vardır
o kız leylâdır
o özge cândır.

çarmıha gerilmek'çin çiçek koklar kız
esrik bir rû'yâ görür durur hülyâsız
savrulur su yüzüne eylül eylül dağılır
bütün acılar o an kınından çıkar
o kızın gün yüzünde aşk-ı şâhâne vardır
sevdâ vardır
leylâ vardır
o kız leylâdır
o özge cândır.

YAŞAR BEDRİ

UZAY KUŞUNUN SÖYLENCESİ

uzak odalarda sonsuz soprano
perdelere yanlış gölgeler dokunuyor
ayışığı ah!
unut diyor suda söyleşen mahyanın
oynadığı paradoksu

meddahı aynalara düşüren
ay

kırı

sitem

unut. paletin

yorgun serüveninde tuvaleri ve
odaları kuşatan söylence.

ışığın önünden geçtim gölgemi büyüterek
bakışında ışıyan simya
gölgemi ezerek başlattığım düş yolculuğum

başlamayan aşklarımın

yele verdik

buhara nüshasını amu derya'da

parke taşlarında yakamozlar geceye
açılan bir tuval gibi lacivert
tereğini şapkasında unutan delinin
güneş yanığı teni çapul ve bilgece
ihanet ediyor teğim buza değince!

tozlu raflarda ince sızdır
aklı talan neden sisli hatıralar
yaşmağın ucuna işlenen mor dantel
başayağında güneşe verdi rengini
adresini arıyor şimdi çöldağlarda rüzigâr.

ışıklar söndü odalarda
gökyüzü yıldızlı çok takvimdir
geri çekmiyorum aşklarımı ve günahlarımı/
çok bilmiş anılarımı
bunu dedi ve öldü uzay kuşu

BÖYLE BİR YAŞAMAK

yaşamak diyorum
böyle vebalı bir hasta gibi
fırtınalar koynunda bir gemide
geceler boyu
çağlar öncesinden sıtma nöbetleri

bir belirsizliği büyütüyoruz durmadan
sükut vakitlerinde günün
derin soluklanmalar gibi
durmadan tükeniyoruz

kaldırım yosmaları kadar onurlu
şehir yaşamaklarında
yitip giden bir gençliğin tortusu
yaşanan gün için çektilen fotoğraflar

takvimleri küçülten sonbahar yaprakları
ne kadar da benzemektedir
çığlık öncesi yüz hatlarıma

mesai mahkumu sabah koşuları
hoyrat rüzgarlarla dindirince günü
kara zülüflü bir yâr gibi saran gecelerde
besleyip büyüttüğüm hülyalarım
dayanamaz ışığa güne

ve hep bağrında bir kurt yeniği taşır
büzülüp dökülür
asfaltların tam ortasına

direniyoruz hayata
direniyoruz yaşayarak
sonu gelmez yenilgilere dadanıyoruz
gece vardiyalarına kalarak

yaşamak diyorum
çılgınlığı konuklamak mıdır
yürüdüğümüz yollar ateş midir
gişe rekorları kıran bir filmin sonunda
fahişe kollarında taşınan
müntehir bir kardelen midir

yaşamak diyorum
böyle surlarla çevrili bir ülke gibi
koşumlanmış bir hayatı çekmek kadar ağır
sancılanmak gibi bir şeydir rüyalarda

GÜZ ŞİİRLERİ-XI

eşsiz dost, Mustafa Avcı'nın aziz hatırasına...

Çağrı

.....
ali ravi akşamlarını al-gel
nevin sarhoşluklarımızdan
büyük şehirlerin yalnızlığını, tükenmişliğini de
erkek sesin hep büyük isyanlara mı ayarlıdır
büyük isyanlar geceye, tükenmişti de...

yorgun anılarımızı al-gel
eylül hüznlerimizden
"fi" tarihli konuştuklarımızı taşhan dükkanlarında
ya da loş parfüm kokularını
fen-edebiyat anfilerinden
isyanımız duvarlara büyük aşklar çizmesin
pakize sabahları mı görmemişti de...

büyük yalnızlıklarımızı al-gel
nisan ikindilerinden
taş kaldırımlara çizilmiş büyük deliliğimizi de
ya da bir gece yarısı konuştuklarımızı
'aşk ve kadın'a dair yunus emre'de
veda hep o hüzzam şarkılarla gelmesin
ülkü, sevdiğimi bilmemişti de...

hani bir gece erzurum'u al-gel diyorum
bütün yaşanmışlığıyla
her şeyin ötesinde seni dost bilmişliğimi de...

Fatma ÇAĞDAŞ

ŞİMDİ YAŞAMAK KÜL RENGİNDEDİR

Pencerende kurşunlanan çiçeği hatırladığın gün
İnce parmaklarından tut gözyaşlarımı

Dağlarında çiğdemler açan şehrin trenleri
Uçurumlara vuruyorlar yüreğimi

Beyaz adamın yalanıyla düşer göze
İçinde yaprakları dökülürken bir mevsimin

Saçlarım tarak tutmuyor gittiğinden beri
Bütün satırları çizilmiş bir kitap gibi duruyor kainat

Toprağı imzalıyor çocuklar kirpikleriyle
Hıçkırıklarına yuva kuruyor göçmen kuşları

"SATRANÇ DERSLERİ"

– İlhami Çiçek için –

Surlarından giriyorum şehrine satrancın
Güneşi kikirdeyen kızlara sorarak
Kitap küfleri, kalem kırıkları, şiir eskizleri, buğday sarısı
Gibi sararmış ve ben yokum diyen yüzler arasından
Işıyor taşların oyununda varlık olarak yokluğum
Bozulan büyüünde ölümün bir ezgi gezinir dudaklarda
Ayın mesnevisi

Ve satranç aslında şairlere yakışır fesleğenler ırgalandıkça
Ağır bir hüküm asılmış gönlümün burçlarına
Yıllar yılı kesik başımı saklamışım mahcup – örtülerle
Şadırvanlar, güvercinler dindirmiyor artık yüreğimdeki kabuklaşmış sızıyı
Kıyameti bekler gibi yaşıyorum kendi kıyametim içinde
Mızıkamı, bir de isli lambamı alıp yollara mı düşmeliyim
Ah! canım annem, kara inmiş gözlerini tütsülüyor buhurumeryemle
Hıçkırıklarla süslüyor gurbetin bir ucunda yazlarını, kışlarını
Uzak kaderler için merhametin kanatları kırık
Dili çözülmemiş odalar yaslı.

Beyaz haberler midir beyazın açılış harikası
Hayretteyim şiirin gül hallerini seçer oldum
Döne döne buzları kırıp ilahi kuğular gibi
Suların üstünde baştan beri nisan ayını – yakılsam mı
Sen misin bilemem satranç zamanları uzadıkça uzaklığımın ağıtı
Karlı dağlar arkasına – yıkılsam mı
Kayalardan mucizevi sıçrayışlarla inerken bir geyik sürüsü
İlhami Çiçek diye işliyor ölümsüzlük kitâbesini karelere
Hüsün terzisi

Atların adımları zehirli bir kılıç gibi düşüyor ruhuma
Leylâklar, zakkumlar arasından geçip ebedî hatıralarla
Mat olmak yok – kendi çıkmazında sür taşını esrik ve yalnız
Nergis saçlarına bahçevan ben olsam, kırağı çalmış gönlüme güneş sen
Umutsuzluğun şarkısı gibi bitiyorken akşamı gün- - yalan dünya
Çınlasın, çınladıkça kavdan bir kuyudur ömrün tutuşur bir çingıyla
Alev alır gövdem, bir vadi gibi hıştırdar aşkın ve eşyanın şerhini
Durmadan, dumanlar içinde zikrederek lisân-ı hafî ile seni
Kâf-ı dil ankası

Beni söylen beni ki kimin ben bu şi'rpençe atlasında
Şah çekmiş bir şair miyim İdris peygamber gibi söz tahtasında
Ey gül ruhlu sevgili! sürelim atları kaleye doğru bir sen ü bir ben
Ateş eşiğinde bir keder çiziyor taşların açmazına
Dil pâdişehi.

Kitapları açık bırakır gibi şahın önünü açıp gereksiz bir dokunuşla
Kör bir uçuşla ölüme gidiyorum kimseyle paylaşmadığım memnu ölüme ve ölüme
Uzaklara bakarak Tanrım kendi ateşimi yaktığım uzaklara...

AY DOST

*Yorgunluğunu solukluyordu atlarımız
Daha alamamıştık baharın kokusunu
Aydınlık br şafağın hasretindeydi gözlerimiz
Ve yüreğimiz sevdalısydı sonsuz ufukların*

Ay dost

*Aşmak için atlarımızla korklu dağı
Ak namazlık üstünde yemin ettik Furkan'ımıza
Duaları artırdı cesaretimizi
Ak pürçekli anaların*

Ay dost

*Sevgi sürgünü kötü zaman
Kılıç sundu düşmanımıza
Ve gözyaşlarımız nankör karanlığında
Süzüldü solgun yanaklarımıza*

Ay dost

*Kutlu peygamber mübarek elleriyle
Güneşler getirdi zindanımıza
Yeniden kuşandık mürüvvet kuşağını
Bir düğün sabahına*

SÖYLENMEYEN SÖZ

Geceye

Ağıt gibi

Br hüzünlü ses düşse

Nasıplerini alır

Gece ses avcıları

Benim

Yürek dilime

Prangalar vurulur

Kıvranırm sancıdan

Hiç bir şey söyleyemem...

HER AN TİTREKTİR ALINYAZIMIZ

*önce hüznü ekledi yüreğimize
jyandık sevdalı düşlere
silkererek buruşuk yanlarımızı.*

*kitabın meydana aksetmeyen
ve her an unuttuğumuz
yutarken yutkunduğumuz
harfleri serpiştirdik filizlensin diye.*

*coğrafyalarımnda,
kalemin en keskin yanını dayayıp damarına
en son ve kutlu şirlerini yazıyor çocuklar.*

*yoruldum seyretmekten ürkek kavisleri
artık çizmeliyim
titreyerek resmimi.*

SON NEFES

*Hayal gibi uzaksın, göz yaşı kadar yakın;
Ey deniz, kollarından beni ayırma sakın!
Güzelliğin gözümde büyüdükçe gümbegün,
Alt üst etti dünyamı ateş rengi bir hüznü.*

*Artık mutluluğum yok verdiğin hazdan başka,
Ellerimde ne kaldı buruk bir yazdan başka?
O büyüğü sesinle gönlüm huzur buluyor;
Dalga dalga içime yalnızlığın doluyor.*

*Yüreğimdaki ateş çemberi daralınca,
Özlemlerin yerini umutsuzluk alınca,
Dinleyerek derinden son bir defa sesini,
Kucağında verecek bu can son nefesini.*

ÖZLEMİN YETİŞİR GEL DİYEMEM

*sana gel diyemem
sen gibiyken gel diyemem
uzak iklimlerden çağırmam seni
korkular öncesinde*

*beni bulursan eğer
bülbülsüz bahçelerde
kaçarım*

*olur ya gülsüz yakalarsın
yaralarsın belki de*

*açılırım artık denizlere
enginlere bakmam*

*olur ya gemim sana koşar
sana gelirim uzak iklimlere*

Cevat AKKANAT

GAZEL

*Rabbimin sıcaklığıdır havada okunan
Bitti kışımız ve hercâi renkler giyindik*

*Serin elbisemizle neş'e salkımlanan
Tenin derin saadetlerinde sevindik*

*Kazıp yeryüzünü aşk-u şevk dökerek
Toprağa yeni nüfuzlar diye değindik*

*Pişen çamur bizimdir süzülen su imbiikten
Yiten buharda şavkuyan atlaslarda gönendik*

*El-hak erdik murada dipdiri biz dirildik
Bilip aslın hükmünü başlarımızı eğindik.*

MOR CEPKENLİ ŞİİR

siyah bir çavdar ekmeğini bin bölüşüp
acılara katık eylediğimiz günlerde
çelik çomağı bırakıp
eli kalem tutar olmuşum
anam şair olma oğul demiş
anama inat
tetik düşürmüşüm şiire
şair olmuşum

şair olmuşum
"sevenleri toprak olmasın diye çocukların"
sözün onuru bilmişim şiiri
bilmişim şiiri sözün namusu
büyümüşüm zehir zemberek acılara
nice hayranlıklar görmüşüm
ihanetin bini bir para

yakılmış yıkılmışım bir baştan bir başa
bir tahrir-i sükun'a mahkum gözlerim
bir yanım çanakkale'dir yanar
bir yanım istiklal mahkemesi kanar
söze ve şiire and verip beklemişim
bu acılı hoyrat hangi dağa konar

bükülmemiş bileğim susmamış dilim
muhalif destanlar yazmışım dağlara
en kahpe zamanlarda
tevekkeltü alellah deyip
sığınmışım kırk düğmeli
mor cepkenli bir şiire
anam şair olma oğul demiş
anama inat
tetik düşürmüşüm şiire
şair olmuşum

BİR ÇİÇEĞİ TAŞIMAK

*Bir çiçeği taşır gibi yüreğim
Öyle yalnız öyle nazenin
Sözcüklerim olsun isterdim
Söylemek için böyle zamanlarda
Ve sesimizin üşüdüğü mevsimlere
Güneşi götürmek isterdim
Bir kardelen sıcaklığı
Düşsün diye içimize...*

A. Samed DİNDAR

ÂSÛDE

*Yalınayak,
Metropollerin türedi hastalıklarını
Toplayıp varoşların parke kaldırımlarından,
Sürüdüm bakire topraklara,
Kısırlığı bundan topraklarımın,
Acısı bundan...*

*Yalınayak,
İnip okul merdivenlerinden,
İzbe sokaklarına şehrin.
Bir öpücük kondurup kirli-nurlu yanaklarına,
Gizlemeye çalışarak gözyaşlarımı,
Bölüştüm yalnızlıklarını öksüz çocukların;
Neyleyim, açlıklarını bölüşemedim.
Bölüşemedim sevgiye susuzluklarını.
Mutsuzluğu bundan yetimlerimin,
Gözyaşları bundan...*

*Ve yalinyürek,
Kapıldım şehrin,
Yalan yeminli diskotek sevdalarına.
Yalinyürek ağladım aldanmışlığıma,
Çaresizliğime,
Ümitsizliğime,
Ağladım yalinyürek sevgime,
Depremleri bundan yıpranmış bedenimin.
Sancısı bundan
Çırılçıplak yüreğimin...*

RÜVEYDAYA AĞIT

*Ben bir aziz değilim, hele gündüz değilim
Attığı her adımda siyah bir iz bırakan
Bir yanında ürküten bir baldıran gövdesi
Bir yanında kaderi özümleyen bir lale
Merhamet sahrasının uyuyan gecesiyim*

*Bırak da böyle bitsin bu günahkar serüven
Bırak da kurtarayım bu emanet sarayı
Yeter, intiharınla oyduğum yüreğimi
Umutsuz şarkılarla avutulduğum yeter
Göğsümde bir yanardağ kıvranıyor rüveyda
Yaraları kapandıkça kanıyor rüveyda
Duman çöktü güneşin sitem aynalarına
Aralandı perdeler; şimdi sessiz değilim
Dertliyim, viraneyim, ben bir aziz değilim
Azizler tohum eker sevgi tarlalarına*

*Senin gözlerin dram; oysa ağlatan benim
Ben dilenci; sen sultan; sevgi dağıtan benim
Sen ışık; ben karanlık ve aydınlatan benim
Ben ölümüm; sen hayat; cana can katan benim
Sabah sende oluyor; güneşi tutan benim
Soran ben; sorulan sen; hüznü damıtan benim
Öldüren ben; ölen sen; kabirde yatan benim
Sen sevdâ yüklü bulut, göklerimin sahibi
Saklıyorum içimde seni bir tufan gibi*

*Nerde uğruna ömür verdiğim bela, nerde
Her hatıra bir demet zakkum meyhanelerde
Düşlerim esrarınla çoğalan pervanedir
Götür benden ahzanı, bana ihsanı getir
Yalanı reddederken düşüyorum yalana
Ben bir aziz değilim rüveyda anlasana*

*Bu ağıdı öldüğün için söylemiyorum
Sen ölmedin rüveyda; at vuruldu; ben öldüm
Her hamlesi bir tabut şimdi bakışlarının
Yıkayıp kefenledin; mehtabına gömüldüm
Her iklime kanatlı bir haberci salsınlar
Çağır aşıklarını; namazımı kılsınlar
Dusun alem ateşin dağı erittiğini
Bu illetin taşları bile çürüttüğünü*

*Gün olur da ayrılık yumağı çözülür mü
Bergüzarım ayaklar altında ezilir mi
Rüveyda, görür müyüm yeşil ufuklarını
Seninle bir sonsuzluk bulur muyum rüveyda
Yoksa hep bu kabirde kalır mıyım rüveyda*

HAMAYIL KUŞANDIM ŞİİR KILICINI

Yirmibirinci yüzyıla beş kala
Süleymâniye sokaklarında âvâre geziyorum
İnsanlar tanıdık gibi bakıyorlar yüzüme
İçlerinden geçeni seziyorum
Sultan Süleymandan kalma bir hüznü akşam
Sessizce okşuyor gururlu kubbeleri
Akrebiyle yelkovanı kol saatimin
Güneşi çekiştiriyorlar deminden beri
Rükûda donup kalmış bir kaç ahşap ev
Kubbeler hayret içinde

Saat yirmibire beş kala
Bir telaşlı tren geçiyor Sarayburnundan
İsli bulutlar salkım saçak tepemde
Bir yetim incir fidanı boynunu uzatıyor surların koynundan
Yenikapı önünde sarı ışık tarlası
Gemiler lenger-endâz olmuş yatıyor
Gökyüzünü öykeniyor kirli sular
Sularda yıldızlar doğup batıyor
Diplerde gönlü kararmış istakozların
Balıklar zulmet içinde

Surlar su gibi içerken zamanı
Sebeli bir rüzgâr esiyor Marmaranın kucagından
Uçup gidiyorum tâ hazreti Süleymâna kadar
Armağanım çekirge bacasından
Karınca cirmimle şöyle dinelip yamacına
Ebedî görkemini seyrediyorum
Asâsına bakıyorum gözlerim acıyor
Asâyı kemiren kurdu görüyorum
Dev sütunlar yontuyorlar geleceğin ma'bedlerine
Cinler gaflet içinde

Yirmibirinci yüzyıla beş kala Süleymaniye sokaklarında
Ürkek ışıklarla kolkola
Kaçıp minârelerin altına siniyorum
Saat yirmibire beş kala
Dört yanımda çağ kaçağı asesler
Ben de şiir kılıcını hamayıl kuşanıyorum
Kulaklarımda eski savaşların yekâhenk uğultusu
Bir yerden üstüme çingılar dökülüyor yanıyorum
Bağlayın kollarımı alın beni asesler
Bütün duyularım dehşet içinde

GÜL SEVDASI

*Dünya, bir salıncak, çocuklar gibi,
Yatırmış gül kokan sevdâlarımı,
Yıllar umut yüklü çilehânede,
Yetirmiş gül kokan sevdalarımı.*

*Sönmüş mü nur saçan nice ocaklar?
Betona dönüşmüş sıcak kucaklar
Günahkâr caddeler sarhoş sokaklar,
Götürmüş gül kokan sevdâlarımı.*

*Ölçüler tükenmiş hak nazarında,
Azâbı düşünen yok mezarında
Madde ifrit olmuş halk pazarında
Bitirmiş gül kokan sevdâlarımı*

*Hırçın denizlerin kudurmuş hâli;
Durmadan anlatır bize vebâli
Dalgalar bir hurda tekne misâli,
Batırmış gül kokan sevdâlarımı*

*Yangın yeri duman üstüne duman
Küller midir ancak göğe savrulan?
insafsız seneler, çilesiz insan
Yitirmiş gül kokan sevdâlarımı.*

*Beynime bir asrın sancısı düştü
Kimi elem verdi kimi bölüştü
Rahmet bulutları bir akşamüstü
Getirmiş gül kokan sevdalarımı.*